

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Udrag fra Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 122. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius05val-shoot-idm140381311175280/facsimile.pdf> (tilgået 28. maj 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

ingen skall lenger røffue och stielle eder ederl retfongen
arbed och biering fraa.

Det er en god gudl helligdag paa huilchen du arbejder
for din føde thill du vorder thill iorden igien som du eft
kommen aff, salig eft du som eder det, som du med din
hender arbede for, och det er gudl befalning, at du skal
æde det brød, i det anlictes sveedt.

Derfore schulle i arbede oclaa paa de munchedage,
som vi haffuer nu inthet lenger at lkøtte, paa det i skulle
iche vere gudz dagtiffue, som den munch i aar paa l. Ibs
dag fisch et horn och tudet vdj ved maytræet, oc kallet
p. 133 naboer til gadelteffne, och lagde, huad vil vi || giøre i dag,
det er l. Ibs dag, vill vi iche holde hellig dag, huad tøches
eder, ville i lyde mig ad, da vil vi gaa thill øls; saa maa
du driche helfuedes ild i din halß, gud haffuer befalet
dig at arbejde din dagtiffu, oc iche sette dig till øls.

Eders logneprest maa iche luche ederl kirchedøre op
paa en aff de dage vden den faldt paa eders bede dag,
paa det hand iche skal røffue eder eders retfongen ar-
beed fraa.

Och derfrom hine lachefogder vill tage eders høylier
eller segel fra eder, for i gaa oc arbede paa samme dage,
da skiuader eder thill kongens ordinantz, saa schulle i haffue
vundet, oc de schulle haffue tabt; det er noch, ja alt for-
møget at paver och muncher haffue røffuet oc stollet eders
arbed fra eder, at ederl egen logneprest, holder nogen
vgudelig lachefouget thør iche det nu lenger giøre, arbed
for din føde, det haffuer gud befalet dig, hand haffuer
oclaa vnt eder hellige dage, noch flere end halfierdelindz-
tiffue om aaret, gud giffuet at j vilde lade eders arbed
paa dem och bruge dem retter end i giør.

De holde mindst aff dieris helligdage, som skrige paa
ob, lige som en hob olkrager, oc lige at vi haffue lagt hel-
ligdag udaff, de ere iche lagt udaff, men de ere henlatte
till alle gudihelgens dag der schulle i finde dem, de som
lede effter dem, oc lade saa ilde for deris skyld. Saa haffue